Şüphesiz Şeytan, üzerine Allah'ın adı anılmayan yemeği kendisine helâl kılmaya çalışır

Huzeyfe -radıyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: "Biz, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ile birlikte bir yemeğe oturduğumuzda, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- yemeğe başlamadan ve elini yemeğe uzatmadan biz ellerimizi yemeğe uzatmazdık. Bir gün yine onunla birlikte bir yemekte bulunuyorduk. Derken, sanki birisi onu itiyormuş gibi aceleyle gelen bir genç kız, elini yemeğe uzatmak istedi. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- hemen onun elini tuttu. Ardından yine sanki birisi onu itiyormuş gibi aceleyle gelen bir bedevî geldi ve elini yemeğe uzatmak istedi. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onun da elini tuttu. Sonra şöyle buyurdu: «Şüphesiz Şeytan, üzerine Allah'ın adı anılmayan yemeği kendisine helâl kılmaya çalışır. Bu genç kızı da o yemeği kendisine helâl kılmak için getirdi; ben onun elini tuttum. Ardından bu bedevîyi de aynı maksatla getirdi; ben onun da elini tuttum. Nefsim elinde olan Allah'a yemin ederim ki, Şeytanın eli, bu ikisinin eliyle birlikte benim elimin içindeydi.»

[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

Huzeyfe -radıyallahu anh- şöyle aktarmaktadır: "Biz, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ile birlikte bir yemekte bulunduğumuz zaman, o yemeğe başlamadan ve elini uzatmadan biz de ellerimizi yemeğe uzatmazdık. Bir defasında yine onunla birlikte bir yemekte bulunuyorduk. Derken, çok hızlı geldiğinden sanki birisi onu itiyormuş gibi görünen genç bir kız geldi ve elini yemeğe uzatmak istedi. Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onun elini tuttu. Ardından, yine sanki birisi tarafından itiliyormuş gibi aceleyle gelen bir bedevî geldi. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-, yemeğe dokunmasına fırsat vermeden onun da elini tuttu. Sonra Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: Şüphesiz Şeytan, bir kimse yemeğe Allah'ın adını anmadan başladığında o yemeğe ortak olup ondan yeme imkânı bulur. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle demiştir: Bu genç kızı da o yemeği kendisine helâl kılmak için getirdi; ben onun elini tuttum. Sonra bu bedevîyi de aynı maksatla getirdi; ben onun elini de tuttum. Nefsim elinde olan Allah'a yemin ederim ki, Şeytanın eli, o kızın eliyle birlikte benim elimin içindeydi. Daha sonra Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Allah'ın adını anarak (besmele çekerek) yemeğe başladı.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/3507